

taelse have vi ikke." Vi have Udtalelser, der lade os formode, der lade os haabe, der lade os vente, at vi skulle komme til constitutionelle Forhandlinger om, hvorledes saavel Forfatningen for de særlige Anliggender som Fællesforfatningen skal komme til at see ud, men vi have intet Tilfagn, som gaaer ud paa at tilfikkre os, at Fællesforfatningen tilligemed vor særlige Forfatning i Summen skal udgjøre den nuværende Danmarks Riges Grundlov; det er netop et Tilfagn af den Art, som vi savne. Et kongeligt Tilfagn af den Art, udstedt som et Manifest, vil paa eengang forandre disse Forhandlingers Character. Den ærede Minister vil maaskee da sige: „Ja, det vilde vi maaskee kunne gjøre, om der ikke i Danmarks Riges Grundlov stod visse Bestemmelser“, jeg vil f. Ex. nævne om Valgvæsenet, idet dette Valgvæsen ikke kan føres over paa hele Staten; men jeg siger da: Saa kunde et saadant Manifest undtage de enkelte Gjenstande, saa vidste vi ogsaa, hvad vi havde at holde os til, men nu have vi kun den eneste Sikkerhed, som ligger deri, at vi ikke opgibe vor nuværende Stilling som de, der besidde deres Andeel og Lod i Danmarks Riges Grundlov, for Fællesforfatningen træder saaledes frem for vor Erkjendelse, at vi idetmindste indsee, at den ikke ganske tilintetgjør den Medvirkning med Hensyn til Fællessager, som vi hidtil have udøvet. Det er det, vi mangle, det er det, som endnu Ingen har kunnet vise, hvorledes vi skulde kunne naae. Vi have forsøgt at vise Regjeringen, at vi ikke forlange nogen Indflydelse paa de enkelte Paragrapher af Fællesforfatningen; vi have viist, at vi ville stille Rigsdagen indenfor den snævraste Begrændsning, at vi, som den ærede Minister selv har erkjendt for nyttigt, vilde bringe den under et Tryk, men den ærede Minister har ved samme Leilighed sagt, at det er godt, at begge Parter ere under et Tryk, og deraf seer jo Ministeren Nødvendigheden for os af, at vi ogsaa maae holde Ministeriet under et Tryk. Men under hvilket Tryk er det ærede Ministerium, naar det ikke gaaer ind paa en eneste af disse Betingelser? Naar vi opgibe dem alle, naar vi gaae ind paa den midlertidige Paragraph og holde os til de Ord, hvormed den er forelagt,

kan den ærede Minister saa sige mig, under hvilket Tryk Ministeriet befinder sig? Den ærede Minister har henviist til det moralske Tryk; det moralske Tryk rammer de enkelte Mænd, der nu ere i Regjeringen, men det rammer ikke enhver Regjering, og deri ligger den hele Vanskelighed, deri ligger, at der maa være noget Mere end det moralske Tryk tilstede. Jeg vil, for ikke at trætte Forsamlingen, slutte med disse Bemærkninger, idet jeg endnu engang gjentager, at, hvilket Resultat Afstemningen idag end faaer, og hvad enten vi komme til at antage Nr. 44. eller Udvalgets Fleertals andet Alternativ — hvilket jo er det Sandsynligste, da man engang er kommen i Bane med at stemme derfor, — saa maa denne Afstemning dog kun betragtes som et Beviis for, at Rigsdagen imellem 2den og 3die Behandling vil bestræbe sig for at sætte Betingelsen saaledes, at den kan fyldestgjøre Regjeringen saa nær som muligt, og, da vi nu vide, at Mindretallets Forslag har Fortrinet hos Regjeringen, saa antager jeg ogsaa, at det vil erholde Fortrinet hos Udvalgets Fleertal, og det endog i en meget betydelig Grad.

Lindberg: Den ærede Ordfører har sagt, at Folkethinget ikke forlanger at faae nogen Indflydelse paa, hvorledes de enkelte Bestemmelser i Fællesforfatningen skulde komme til at lyde; det kan gjerne være, at Afstemningen vil vise, at han for Dieblisset har Ret, men jeg troer ogsaa at vide med Visshed, at han ikke burde faae Ret i den Sag, og at det, naar det kommer til endelig Afgjørelse, ogsaa maa vise sig, at det er Folkets fuldkomne Ret at forlange Indflydelse paa Afgjørelsen af en Sag, der har den største Betydning for hele Riget. Det er ganske vist, at, saasnart de allervigtigste Anliggender skulle overdrages til Afgjørelse under Heelstatsforfatningen, saa kan det ikke skee i Overensstemmelse med Grundloven og paa constitutionel Maade, medmindre en saadan Fællesforfatning ogsaa har været forelagt Danmarks Rigsdag — eller, dersom man hellere vil, og Regjeringen vil gaae ind derpaa, en saadan Forsamling, hvor ogsaa de andre Landsdele være repræsenterede — og der har været forhandlet derom, og vi kunne paa Ingen Maade finde os tilfredsstillede eller fyl-